

Kaderimin Çizgisi

– H.KURTARAN · 02 Şubat 2012

KADERİMİN ÇİZGİSİ

=====

Havasızdı odalar, aldırmadım nemine,
Uzaklaştım kendimden, düştüm beton zemine
Şok etkisi yapmıştı, gerek yoktu yemine,
Kâğıt mendil bir parça, bu ömrümün sergisi,
Doğduğumda kesilmiş, hayatımın vergisi...

Eksi değer oluşmuş, hep üçünden beşinden,
Bu esneyen kolonlar, sürüklenmiş peşinden.
Artçı deprem bitmiyor, uzak kalmış eşinden,
Bu tutkumu ateşler, türkülerin ezgisi,
Kar suyuyla demlenmiş, şu aklımın sezgisi...

Bütünleşmiş siyahla, hüsrân çoktur dününde,
Bir bir sönmüş ışıklar, bir sonbahar gününde
Bu fanatik yalnızlık, böyle devam yönünde,
Ellerimden kayıyor, çiçeklerin nergisi,
Her sayfada bahsetmiş, bak bu ayın dergisi...

Devamlıdır saltanat, kalp içinde örülür,
Büyüleyen endamı, her bakışta görülür,
Bu kıvılcım ateşi, mermi gibi sürülür,
Güvendiği dostudur, bu hayatta kirvesi,
Prim yapmış çok yüksek, bu sevdanın zirvesi...

Ateş topu yüreğim, kurtulmadı hüzünden,
Kaplanmıştır engelle, fayda gelmez düzünden,
Yere düşmüş yıldızlar, hiç gülmeyen yüzünden,
Mutluluğu engeller, şu harflerin dizgisi,
Yangınlara dönüşür, kaderimin çizgisi...

H.HakanKURTARAN

02.02.2012-Aydın